

antager jeg, at da Sagen er gaaet igjennem det andet Thing, vil den ogsaa uden væsentlige Hindringer passere dette Thing, og er det saa, at den kan vedtages, som den er, giver jeg den helst mit Samtykke i den Stikkelse, hvori den foreligger; jeg haaber, at det vil skee.

Madvig: Samtlige de Punkter, som jeg ønskede at omtale, har den ærede sidste Taler omtalt, og jeg troer, at han saaledes har gjort opmærksom paa, hvilken besynderlige Ting der ere fremkomne fra den ærede Landsthingsmand, der før ham havde Ordet (Jessen), at jeg ikke behøver at indblæbe mig derpaa. At sammenligne en Tilbagebetaling af ublagte Expropriationsomkostninger, der er bestemte ved Lov, med den succesfuld indkomne Erstatning for en Rentegaranti, som er det Eneste, Staten har givet Sjælland, for at det kunde faae sine Jernbaner, er saa besynderligt, at det ikke behøver at udvikles med flere Ord, end der allerede ere anførte, og jeg skal derfor ikke længere dvæle ved, hvad der er blevet sagt, naar jeg kun har tilføjet en eneste Bemærkning. Den ærede første Taler (Jessen) henviste til, at det jo var meget uvist, om Jylland fik de lovede Jernbaner; der kunde komme en anden Indenrigsminister, der ikke vilde skaffe Jylland dem. Jernbaneanlægene ere jo imidlertid bestemte ved en Lov, som ingen Indenrigsminister er Herre for at sætte sig ud over, medmindre han maatte faae Loven forandret af Rigsdagen. Det ærede Medlem henviste til andre Jernbaner, som havde været beslattede af Lovgivningsmagten, men som den vedkommende Minister ikke havde udført. Hvad er det for Jernbaner? Det har været vedtaget, at visse Jernbaner skulde anlægges, og de ere ikke blevne anlagte, fordi Ministeren har faaet Rigsdagen til at forandre den paagældende Lov; det er altsaa Lovgivningsmagten, Rigsdagen i Foræning med Hs. Majestæt Kongen, der har bevirket, at Jernbanen ikke er bleven anlagt; men det er noget ganske Besynderligt at tale om, at der har været en Minister, som har forhindret Jernbaner fra at blive anlagte, som Lovgivningsmagten havde besluttet skulde anlægges. Det er kun den ene Bemærkning, jeg

skal tilføje til, hvad der allerede er fremkommet.

W. Petersen: Min Betragtning over Forholdet mellem Jyen, Jylland og Sjælland og de der anlagte Jernbaner er noget forskjellig fra de tre ærede Herrers, der have havt Ordet. For mig stiller det sig saaledes, at det Lovforslag, der her foreligger, er en Fordeling af den Præmie, som Jylland og Jyen maae betale for at faae et Gode, som Sjælland har kunnet faae uden at erlægge en saadan Præmie; thi Forholdet har jo stillet sig saaledes, at i Sjælland er det, som tidligere fremhævet af et andet æret Medlem, et privat Selskab, der har anlagt Jernbanerne. Naar man imidlertid sætter saa liben Priis paa den Garanti, der er ydet af Staten, saa maa jeg bemærke, at den Gang, denne Garanti blev ydet, var det i Virkeligheden et Tilbud, som Staten gjorde, og som der ikke var Tale om, at de andre Provindser skulde blive frie for. Den Gang, Tilslaget blev givet om en Rentegaranti, nærer jeg stor Tvivl om, at der var Noget, der troede, at Selskabets Jernbaner vilde forrente sig (David: Maa jeg bede om Ordet. Modsigelse). Ja, det kan gjerne være, at der var dem, der troede, at Selskabets Jernbaner vilde rentere, og det har ogsaa jeg troet; men jeg havde ikke troet, at det vilde komme saa hurtigt, som det er kommet. Det er nu virkelig kommet saaledes, Selskabet har tilbagebetalt den Rente, som Staten tidligere har betalt, og der er ikke Videre om den Ting at sige. Jylland og Jyen maae betale Præmien, og det vil jeg ved min Stemmegivning ogsaa bidrage til. Medens jeg ikke kan erkjende, at den Fordeling, der er steet i Lovforslaget, er aldeles stemmende med Tanken i Loven af 1861, efter hvilken Erstatningen skal udredes af de Egne, der nærmest komme til at drage Nyttens af Banen, saa erkjenner jeg paa den anden Side, at det vilde være saa vanskeligt at faae disse Egne dragne frem og at faae dette Forhold reguleret, at jeg paa Grund af denne Omstændighed og paa Grund af det Tidspunkt, hvorpaa Loven her er kommen frem, kan tage den omtrent saaledes, som den foreligger. Jeg skulde ganske vist med det ærede Medlem a